

[Svend Erik Hovmand]

nesten. Med forslaget forsvinder faktisk den sidste rest af det private initiativ inden for denne meget væsentlige del af den primære sundhedstjeneste, og samtidig er forslaget et udtryk for et kontrolsystem, et bureaukrati og en offentlig styring ud i allermindste detalje.

Endelig er forslaget efter vores opfattelse et udtryk for en stærk centralistisk holdning, både hvad angår produktion og hvad angår muligheden for apoteksservice i tyndt befolkede dele af landet. For den enkelte apoteker vil der faktisk ikke være særlig stor forskel på, om han havde en ansættelse, der svarede til en lokal postmester, eller om han får den ansættelse, som det nye forslag her lægger op til – måske lige bortset fra, at han bevarer retten til at gå fallit.

For personalet vil den stigende centralisering føre til ringere beskæftigelse i lokalområderne og færre uddannelsesmuligheder. Og for publikum, for den enkelte borger, vil forslaget efter min bedste opfattelse formentlig betyde en væsentlig forhøjelse af medicinpriserne, en ringere service i de tyndt befolkede dele af landet og en manglende udsigt til en styrkelse af den primære sundhedstjeneste, som en ny apotekerlov virkelig kunne have skabt basis for.

Men, jeg indrømmer blankt, at det er meget svært at sige præcis, hvilke konsekvenser dette lovforslag vil få. I de 84 paragraffer, forslaget indeholder, har jeg talt op – jeg ved ikke, om det er helt korrekt – at der skulle være ikke mindre end 71 forskellige bemyndigelser til ministeren, så det er rent faktisk svært at se, hvad denne blankocheck indeholder.

Udgangspunktet for en ny apotekerlov burde efter vores opfattelse være en erkendelse af for det første, at omkostningerne er steget væsentlig mindre i apotekssektoren end i den øvrige sundhedssektor, at lægemidlerne er steget væsentlig mindre end i den øvrige del af Europa, for det andet, at indbyggertallet pr. apotek og pr. farmaceut er blandt de højeste i den vestlige verden, og at farmaceuttallet udgør en faldende andel i den primære sundhedstjeneste.

Dette med omkostningerne fortæller os, at der er mange positive elementer i et system, som er baseret på en privat finansierings- og driftsform og absolut ikke er basis for den centralisering og detaljstyring, ja, på det nær-

meste offentlig ansættelse, som dette forslag lægger op til.

I relation til det lave antal apoteksenheder i forhold til indbyggertallet vil jeg sige: den centralisering, der her lægges op til, strider efter min bedste opfattelse mod den grundholdning, der er i det danske samfund, som går ud på at sikre en lokal service, en decentral struktur, og at sikre, at man yder en større forebyggende indsats gennem en bedre lægemiddelinformation, også i de lokale enheder.

Efter min opfattelse er det vigtigt, for det første at vi med en ny apotekerlov sikrer en kvalitetsmæssig og billig lægemiddelforsyning her i landet, som fortsat kan danne basis for en effektiv forskning og en betydelig eksport. For det andet, at vi fastholder og helst udbygger antallet af selvstændigt producerende apoteker. For det tredje, at vi optrapper informationsvirksomheden for alle apoteksenheder som et væsentligt led i den forebyggende indsats. For det fjerde, at vi styrker det private element i vores apotekssystem, herunder en konkurrencepræget prisdannelse. Endelig for det femte, at vi får et mindre bureaukratisk og et mere gennemskueligt system i vores apotekervæsen.

Med disse bemærkninger behøver jeg næppe at tilføje, at mit parti, venstre, er modstander af nærværende lovforslag.

Agerschou (SF):

SF er modstander af, at den private profit skal være drivkraften i sundhedspolitikken. Det gælder både sygehusvæsenet og den primære sundhedstjeneste som f. eks. de alment praktiserende læger og speciallæger. Det samme gælder for os naturligvis for apoteksvirksomheden. Det er ud fra den synsvinkel, vi vil gå ind i arbejdet med dette lovforslag.

Som indenrigsministeren bemærker i sin skriftlige fremsættelse, er der tale om et forslag med meget komplicerede problemer, som angår et område, hvor der er tale om betydelige og ofte indbyrdes uforenelige interesser. Det følger netop af, at den private profit er indblandet. For SF er det et spørgsmål, om lovforslaget ikke blot er et udtryk for nye lapperier, der ikke afgørende kan være med til at skabe et mere hensigtsmæssigt og perspektivrigt apotekervæsen.